

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ: RDC62M0001
ชื่อโครงการ: โครงการศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
ชื่อนักวิจัย: นายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ และคณะ¹
¹ผู้ประสานงานโครงการ
email address: tanate091@hotmail.com, maeklong13@gmail.com
ระยะเวลาโครงการ: 1 ตุลาคม 2561 – 30 กันยายน 2562

โครงการศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม (1 ตุลาคม 2561 – 30 กันยายน 2562) มุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นผ่านการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมในการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของประเทศทางด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ในปัจจุบัน และการบริหารจัดการงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการพัฒนาโครงการที่ทำให้ชาวบ้านสามารถใช้เครื่องมือวิจัยได้ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการนำเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องในการทำงานกับชาวบ้าน เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพพี่เลี้ยง ผู้ประสานงาน นักวิจัยรุ่นใหม่ และติดตามสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นผ่านเครือข่ายนักวิจัยที่มีประสบการณ์เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการสร้าง SMART Community โดยมุ่งเน้นการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ ควบคู่กับการขับเคลื่อน CBR Training School ให้ขยายผลการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นและยกระดับการทำงานของพี่เลี้ยง ในการติดตามสนับสนุนการวิจัยในพื้นที่และการพัฒนาหลักสูตรที่จะสามารถนำมาปรับใช้ในการยกระดับหน่วยงานภาคต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามและพื้นที่ใกล้เคียง ภายใต้การสนับสนุนทุนวิจัยของ สกว.ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินงานของโครงการศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ต้องมีการใช้นวัตกรรม ความรู้ เทคโนโลยี และการสื่อสารทางโซเชียลมีเดียเข้ามาสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น เช่น นวัตกรรมการสร้างพี่เลี้ยงตัวคูณ การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม การจัดเวทีสาธารณะเพื่อขยายผลงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น การจัดทำสื่อการอบรมและสาระสำคัญลงในยูทูบ แพนเพจ และเว็บไซต์ และการเลือกใช้สื่อเพื่อสร้างการเรียนรู้ เป็นต้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาโจทย์วิจัยโครงการใหม่จำนวน 12 โครงการ ในประเด็นการสร้างการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจฐานราก และการจัดการจุดเสี่ยงสามารถติดตามหนุนเสริมโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน 15 โครงการ และเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์ปีโครงการ 5 โครงการ งานเขียนการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (RE) จำนวน 14 เรื่อง การจัดเวทีเครือข่ายวิจัยประจำเดือนและเวทีสรุปบทเรียนการดำเนินงาน จำนวน 4 ครั้ง ช่วยเสริมพลังให้กับเครือข่ายนักวิจัยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสมุทรสงครามและพื้นที่ใกล้เคียง

นอกจากนี้ ยังมีการติดตั้งการวิเคราะห์สังเคราะห์ในงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจากนักวิชาการสู่ทีมพี่เลี้ยง 20 คน และนักวิจัยชุมชน 15 คน จนสามารถขยายผลการติดตั้งไปสู่เครือข่ายนักวิจัย 70 คน เพื่อนำไปใช้ในการขับเคลื่อนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น เกิดการนำการสังเคราะห์องค์ความรู้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผ่านกระบวนการ active learning ที่มีกลไกการบริหารจัดการของทีมพี่เลี้ยงแบบ one stop service ไปขยายผลในพื้นที่จังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสงคราม จนสร้างพี่เลี้ยงตัวคูณจำนวนเพิ่มขึ้นและใช้ระยะเวลาลดลง จำนวน 24 คน รวมทั้งพี่เลี้ยงตัวคูณด้านสุขภาวะใน

เขตบริการสุขภาพที่ 3, 4, 5, 6 จำนวน 35 คน และด้านการป้องกันอุบัติเหตุขยายผลสู่โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน ภายในเวลา 1 – 2 ปี เกิดหลักสูตรการฝึกอบรม (CBR Training School) ที่ปรับให้สอดคล้องกับการฝึกอบรมของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อสม. ครู อบต. แกนนำชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน และภาคประชาสังคม ที่สนใจสร้างพี่เลี้ยงอย่างน้อย 3 หลักสูตร เพื่อขยายผลการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น และยกระดับการทำงานของพี่เลี้ยงในการติดตามสนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติโดยการเชื่อมโยงความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับความรู้จากนักวิชาการในการช่วยยกระดับชุมชนไปสู่ SMART community

คำหลัก : งานวิจัยเพื่อท้องถิ่น เทคโนโลยีและการสื่อสาร

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม ดำเนินงานมาตั้งแต่ปี 2546 – ปัจจุบัน มีการติดตามหนุนเสริมงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นมากกว่า 96 โครงการ ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น ครอบคลุมยุทธศาสตร์ 3 ด้าน คือ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการศึกษา และสุขภาวะและสวัสดิการชุมชน เพื่อผลักดันการแก้ไขปัญหาไปสู่ระดับนโยบาย / สาธารณะ โดยมุ่งเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา จนเกิดรูปแบบการสนับสนุนการดำเนินงาน 4 รูปแบบ ในแต่ละช่วงเวลา ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การทำงานร่วมกับชาวบ้านเพื่อสร้างรูปธรรมในพื้นที่ (ช่วงปี 2546 – 2549) เป็นการเสริมสร้างแนวคิดและกระบวนการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นกับแกนนำชุมชนและภาคีเครือข่ายในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม การค้นหาแนวทางการพัฒนากลไกการทำงานในบทบาทพี่เลี้ยงนักวิจัยผ่านการจัดทำแผนที่ทางสังคมและการพัฒนาสร้างรูปธรรมโครงการวิจัยใหม่ในพื้นที่เป้าหมาย การส่งเสริมให้เกิดการขยายโอกาสการเรียนรู้แนวคิดและกระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่นไปสู่องค์กรชุมชนท้องถิ่น (สร้างพื้นที่วิจัยและนักวิจัยท้องถิ่น) จนเกิดเครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม และขยายสู่พื้นที่จังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ ราชบุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รูปแบบที่ 2 การทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อขยายผลรูปธรรมไปยังกลุ่มเป้าหมายใหม่ (ช่วงปี 2550 – 2552) มุ่งเน้นการบูรณาการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นสู่หน่วยงาน/องค์กรและภาคีเครือข่ายในพื้นที่เป้าหมาย โดยการสร้างรูปธรรมโครงการวิจัยที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน ภาคี หน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน โครงการวิจัยในกลุ่มประเด็นการศึกษาที่เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน โครงการวิจัยชุดประเด็นเกษตรเพื่อท้องถิ่นที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน นักเรียน และสถาบันการศึกษา ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีการเกษตร (วชท.) สิงห์บุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี และศูนย์ศิลปาชีพบางไทร โดยเกิดการพัฒนาเป็นต้นแบบในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และผลักดันให้มีการทดลองหลักสูตรการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียน

รูปแบบที่ 3 การทำงานระหว่างชาวบ้านร่วมกับนักวิชาการ (ช่วงปี 2553 – 2557) มีการขับเคลื่อนงานใน 4ภารกิจหลัก คือ 1) การสร้างงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่มีคุณภาพ ผ่านการพัฒนาโจทย์วิจัย การติดตามหนุนเสริมงานวิจัยในช่วงขาขึ้นและขาลง 2) การพัฒนากลไกพี่เลี้ยงและเครือข่ายนักวิจัย 3) การบูรณาการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นในลักษณะของ Co-funding และ Co-working 4) การศึกษา/สังเคราะห์องค์ความรู้ประเด็นการศึกษา ทรัพยากรธรรมชาติ และประเด็นสวัสดิการและสุขภาวะ จนสามารถปิดโครงการวิจัยที่ล่าช้าได้บางส่วน เกิดการพัฒนาพี่เลี้ยงระดับพื้นที่เพิ่ม เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับหลายหน่วยงาน มีการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยการสร้างความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ ระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการ โดยร่วมกันพัฒนาโจทย์วิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะพื้นที่นั้นๆ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม ในการเป็น “เจ้าของ” ทิศทางการพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน เพื่อให้เกิด “กลไกการจัดการตนเอง” การเปิดโอกาสให้ชุมชนหรือคนในท้องถิ่นต้องร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเรียนรู้ ร่วมวิเคราะห์ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและ ค้นหาทางเลือกที่เหมาะสมต่อการแก้ปัญหาท้องถิ่น ผ่านกลไกการจัดเวทีนำเสนอผลงานวิจัยในจังหวัดสมุทรสงคราม การพัฒนากลไกพี่เลี้ยงงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นในระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดและพี่เลี้ยงเชิงประเด็น ช่วยยกระดับระหว่างชาวบ้านร่วมกับนักวิชาการ และ

นักวิชาการมาเรียนรู้การทำงานชุมชนเพิ่มขึ้น เป็นการสร้างความรู้ใหม่ร่วมกันทั้งความรู้ทางวิชาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

รูปแบบที่ 4 การทำงานร่วมกับภาคเอกชน (ช่วงปี 2558 – ปัจจุบัน) มีการนำความรู้ที่ได้มาขยายผลกับภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้น โดยการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นเข้าไปติดตั้งในการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ทั้งการทำงานร่วมกับบริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด ในพื้นที่รอบเขายายดา จังหวัดระยอง ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมอื่นๆ ที่เข้ารับการอบรมเรื่องการทำงานอย่างมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ภายใต้บริษัทสร้างสรรค์ปัญญา จำกัด ทำให้เกิดการขับเคลื่อนงานของศูนย์ประสานงานฯ ที่หลากหลายมิติ

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามได้มีการปรับกระบวนการทำงานจากเชิงรับในช่วงปี 2546 – 2553 มาเป็นการทำงานเชิงรุกในช่วงปี 2554 – 2562 ซึ่งเกิดจากการทำงานในลักษณะ Co-funding & Co-working กับหน่วยงานต่างๆ มากมาย เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์บ้านเมืองในแต่ละช่วงเวลา ตั้งแต่ภาวะฟองสบู่แตกจนมาถึงสังคมยุค 4G, 5G ในปัจจุบัน ผ่านการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นร่วมกับงานพัฒนาที่นำไปสู่การขับเคลื่อนงาน/การแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยมีจุดเน้นให้ใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

ผลจากการดำเนินงานของศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม (1 ตุลาคม 2561 – 30 กันยายน 2562) ทำให้เกิดนวัตกรรม 5 ด้าน ได้แก่ 1) นวัตกรรมว่าด้วยการปฏิบัติผ่านวิถีวิทยาในการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น โดยการติดตั้งการวิเคราะห์สังเคราะห์ให้กับพี่เลี้ยงและนักวิจัยชุมชน 2) นวัตกรรมว่าด้วยการปฏิบัติผ่านเครื่องมือหลักที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นควบคู่กับการจัดระบบการติดตามหนุนเสริมที่มีประสิทธิภาพ 3) นวัตกรรมว่าด้วยแนวคิดในการฝึกอบรมวิทยากรกระบวนการในงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย 4) นวัตกรรมว่าด้วยการสร้างพี่เลี้ยงตัวคูณภายใต้กระบวนการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อสม. ครู/อาจารย์ เจ้าหน้าที่ อบต. ผู้ปกครองและแกนนำชุมชน และ 5) นวัตกรรมการสร้าง SMART Community ภายใต้กระบวนการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น โดยกระบวนการดำเนินงานของศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามที่ผ่านมา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพเครือข่าย การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ของแต่ละพื้นที่ และกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทั้งในลักษณะ co - funding และ co - working ผ่านการติดตามงานที่ยืดหยุ่น จนเกิดการพัฒนาโจทย์วิจัยโครงการใหม่จำนวน 12 โครงการ การติดตามหนุนเสริมโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่อยู่ระหว่างการดำเนินงานอีกจำนวน 15 โครงการ การจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ 5 โครงการ และลดโครงการล่าช้าลงได้ งานเขียนการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (RE) จำนวน 14 เรื่อง จาก 13 โครงการ การจัดเวทีเครือข่ายวิจัยประจำเดือนและเวทีสรุปบทเรียนการดำเนินงานจำนวน 4 ครั้ง ทั้งเครือข่ายนักวิจัยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสมุทรสงครามและพื้นที่ใกล้เคียง การพาเครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่นศึกษาดูงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง 3 ครั้ง เพื่อเสริมพลังและสานเครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่นพัฒนาสู่การเป็นพี่เลี้ยงตัวคูณร่วมด้วย นอกจากจะช่วยสร้างกลไกการพัฒนาพี่เลี้ยงในพื้นที่ ยังช่วยยกระดับการทำงานในพื้นที่จากการวิเคราะห์สังเคราะห์นวัตกรรมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยมีศูนย์วิจัยนวัตกรรมภาคตะวันตกช่วยแพร่กระจายนวัตกรรมไปยังกลุ่มเป้าหมายที่สนใจ ภายใต้การดำเนินงานของบริษัท สร้างสรรค์ปัญญา จำกัด

จากบทเรียนการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า กระบวนการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมุ่งเน้น 3 ด้าน คือ 1) การพัฒนาศักยภาพและกลไกพี่เลี้ยงและเครือข่ายนักวิจัย ให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่และนวัตกรรมของชุมชนร่วมกับนักวิชาการ การพัฒนาทักษะ/บทเรียน/ประสบการณ์ผ่านการวางแผน การลงมือทำ และการสรุปบทเรียน เพื่อยกระดับและสร้างฐานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นให้มี

ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมทั้งสานกลไกการดำเนินงานของเครือข่ายนักวิจัยในแต่ละชุดประเด็นร่วมกัน นำสู่การจัดการตนเองและการแก้ไขปัญหาในชุมชนอย่างเป็นระบบ 2) **การจัดทำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสื่อสารและการติดตามหนุนเสริมการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น** เช่น การเลือกใช้สื่อในการสร้างการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับแต่ละประเด็น การจัดทำสื่อที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างการเรียนรู้สู่สาธารณะ การเลือกช่องทางการสื่อสารให้สอดคล้องกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น เพื่อเพิ่มมูลค่าในการสื่อสารข้อมูลลดระยะเวลา และสร้างการเรียนรู้ร่วมกับพื้นที่อื่นๆ ในเครือข่ายนักวิจัยได้ 3) **การสังเคราะห์องค์ความรู้จากการดำเนินงาน** เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรมทั้ง 5 ด้าน การสร้างและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันที่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะต่อการขับเคลื่อนงานของศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามในระยะต่อไป คือ **การสร้างและพัฒนาศักยภาพพี่เลี้ยงในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง** ผ่านกลไกการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมระหว่างศูนย์ประสานงานและพี่เลี้ยงในพื้นที่ การฝึกอบรมการพัฒนาโจทย์วิจัยและการพัฒนาโครงการในพื้นที่ การอบรมวิทยากรกระบวนการเพื่อพัฒนาศักยภาพพี่เลี้ยงในการทำกิจกรรมในโครงการ การเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างมีส่วนร่วม การบริหารจัดการโครงการอย่างเป็นระบบ และการวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหา การนำแนวทางการแก้ไขปัญหาไปสู่การลงมือปฏิบัติการและการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน เพื่อขับเคลื่อนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพตามยุทธศาสตร์ของภาคกลาง ตะวันตก และภาคตะวันออก ร่วมกับการขับเคลื่อนงานในลักษณะ Co-funding & Co-Working ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อสร้าง SMART Community รวมทั้งมีการสังเคราะห์ความรู้ร่วมกับนักวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการขับเคลื่อนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสื่อสารอย่างทั่วถึง เพื่อช่วยพัฒนาและยกระดับเครือข่ายนักวิจัยและกระบวนการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นในพื้นที่ควบคู่กันไป ช่วยให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สามารถจัดการตนเอง สังคม และชุมชนได้ แม้ว่าจะมีสถานการณ์ใหม่ๆ เข้ามา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ภายใต้กำกับของสำนักนายกรัฐมนตรีจะปรับเป็นสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ขึ้นอยู่กับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม แต่งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นก็ยังมีคุณค่าที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติของการแก้ไขปัญหาในชุมชนตลอดเวลา 20 ปีที่ผ่านมา โดยชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติการ และชุมชนได้รับประโยชน์จริง ดังนั้นการวางกลไกการขับเคลื่อนงานของศูนย์ประสานงานจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่อาจต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาและนโยบายของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้เกิดงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่มีคุณภาพ บทบาทพี่เลี้ยงของศูนย์ประสานงานจึงมีความสำคัญ ซึ่งต้องหาหรือการขับเคลื่อนงานร่วมกันในระยะต่อไป